

med nogen Uret, han bebrejder-Regeringen, at den ikke har taget Initiativet til Sagens Optagelse nu. Jeg tør maaske erindre om, at det ærede Medlem var med til at indbringe sit Forslag om Understøttelse til Landarbejderne nogle faa Dage efter, at dette Ting havde vedtaget Forslaget om Arbejdernes Ulykkesforsikring i de farlige Erhverv. Det ærede Medlem og hans Medforslagsstiller have saaledes ikke levet Regeringen megen Tid til at tage under Overvejelse, hvilken Vej man skulde gaa, naar man vilde gaa til en udvidet Ulykkesforsikring i det hele taget. Det ærede Medlem forlangte dernæst, at den Statistik, som den tidligere Arbejderkommission havde leveret og lagt til Grundlag for sin Betænkning, skulde gennemarbejdes paa Grund af den Kritik, som er fremkommen senere. Jeg tror, at dette er blevet saa ofte omtalt under tidligere Forhandlinger, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa det; i Dag behøver jeg det i alt Fald ikke. Jeg skal kun henvise til Udtalelser, der ere fremkomne fra Forslagsstilleren til nærværende Forslag (Bramsen) om, at de senere Aar have leveret en ganske anden Statistik, som utvivlsomt maatte lægges til Grund for det Arbejde, der nu skulde til at tages op i denne Sag. Jeg erkender naturligvis, at det er en meget naturlig Opgave for Regeringen at staa som den, der tager Initiativet og leder Arbejdet for Ulykkesforsikringstankens Overførelse paa andre Klasser her i Landet end de farlige Erhvervs Arbejdere, men derfor er der intet som helst i Vejen for, at Regeringen udtaler sin Sympati for og ønsker at medvirke til at klare Standpunkterne over for de private Forslag, som komme frem og ere komne frem: altsaa saavel over for det før omtalte Forslag med det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds som Medforslagsstiller som ogsaa over for det Forslag, vi nu i Dag have begyndt at behandle. Jeg skal med Hensyn til dette sidste, som jo nu alene foreligger, sige, at jeg er ganske enig saavel med den ærede Forslagsstiller som med det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Wulff) i, at naar vi nu skulle tage denne Sag op, maa vi arbejde paa det bestaaende Grundlag, det Grundlag, som er givet ved Loven af 7de Januar 1898. Skal der være Tale om i Øjeblikket at gaa videre i denne Sag, maa vi gaa ud fra dette som det bestaaende. Det er derfor en stor Styrke ved dette Forslag og det, som skulde have givet Haab om, at Forslaget var blevet modtaget med større

Sympati, end det viser sig at være Tilfældet, at en hel Side af dette Spørgsmaals Løsning er givet ved den nævnte Lov, nemlig Spørgsmaalet om Forsikringens Størrelse og Art, Forsikringens Beregning, altsaa de Forhold, som ere omhandlede i Lovforslagets 1ste Kapitel. Dette Kapitel behøver jeg derfor ikke at dvæle videre ved lige saa lidt som ved de Bestemmelser, der indeholdes i 4de Kapitel, for saa vidt som de — med de fornødne Forandringer — holde sig forholdsvis nær op til Bestemmelsen i Loven af 7de Januar 1898. Der er ganske sikkert enkelte Bestemmelser i disse Paragraffer, som jeg kunde have ønsket ændrede, men det finder jeg ikke Anledning til at komme ind paa nu. Det, der imidlertid har særlig Interesse ved dette Forslag, er jo Bestemmelserne i 2det og 3dje Afsnit, og jeg er her trods de modsatte Anskuelse, som ere komne til Orde i Dag, ganske enig med den ærede Forslagsstiller i, at der her er fuld Grund til at gaa til en Tvangsforsikring for Landarbejdernes Vedkommende i Modsætning til, hvad der gælder i de farlige Erhverv. Forholdene ere ganske forskellige i saa Henseende paa Grund af, at Landarbejderne vekselvis ere Arbejdsgivere og Arbejdere, og paa Grund af de faa Forskeligheder, som findes i selve Landarbejdets Art. Naar man, som det ogsaa er sket i Forslaget, tager det fornødne Hensyn til de Tilfælde, hvor Virksomheden kan frembyde særlig Fare ud over det almindelige, forekommer det mig, at alle Hensyn der ere fyldestgjorte. Men med al Anerkendelse af, at der saaledes er indført en Forsikringspligt, og tillige med Erkendelse af, at naar man søger at finde en Forsikringsform for Landarbejdere, maa man ogsaa samtidig skabe Forsikringsinstitutionen, maa jeg tilstaa, at jeg har nogen Kritik over for det Apparat, som Forslaget vil indføre for Virksomheden i denne Forsikring. Jeg kan i saa Henseende ikke andet end slutte mig paa væsentlige Punkter til de Udtalelser, som ere komne frem fra ærede Medlemmer — skønt jeg ganske vist ikke skal overvurdere disse Vanskeligheder, idet jeg ikke ser rettere, end at man i saa Henseende vel maatte kunne undergive Forslaget de fornødne Ændringer ved den nærmere Behandling. Jeg skal saaledes for det første fremhæve, at skønt det, som den ærede Forslagsstiller har fremhævet, jo i Tyskland er saaledes, at der haves frit Valg mellem en Ligning paa Hartkornet og en Ligning paa Arbejdsmængden, kan jeg dog ikke tro andet, end